

UZASADNIENIE

Powód W. P. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 1600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 października 2016r. do dnia zapłaty. Powód wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, o ile nie zostanie złożony spis kosztów.

Pismem z dnia 17 sierpnia 2017r. powód rozszerzył powództwo domagając się ostatecznie zasądzenia od pozwanego kwoty 7632,94 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 października 2016r.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za uszkodzenie stanowiącego własność poszkodowanego pojazdu marki M. o nr rej. (...) w wyniku kolizji z dnia 11 września 2016r. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Ubezpieczyciel, na podstawie sporządzonej przez siebie kalkulacji, w toku likwidacji wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 6860,20 zł. Ponadto w postępowaniu sądowym w sprawie o sygn. I C 3269/16 powód dochodził zapłaty części kosztów naprawy w kwocie 10500 zł i taką też kwotę pozwany wypłacił powodowi po wytoczeniu wskazanego powództwa.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że wypłacił powodowi łącznie kwotę 17360,20 zł tytułem odszkodowania. Pozwany podał, iż wysokość dotychczas wypłaconego odszkodowania jest odpowiednia, została ustalona prawidłowo i uwzględnia rzeczywiste i niezawyżone koszty naprawy pojazdu. Dodał również, że naprawa pojazdu z wykorzystaniem części zamiennych oryginalnych, lecz nie sygnowanych logo producenta (Q) lub części nie pochodzących od producenta pojazdu, lecz mających porównywalną jakość (P, PJ, PT) będzie umożliwiały przywrócenie pojazdu do stanu technicznego sprzed szkody, zarówno pod względem sprawności technicznej, jak i estetycznej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 11 września 2016r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został stanowiący własność powoda pojazd marki M. o nr rej. (...).

Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń.

(okoliczność bezsporna)

Powód zgłosił szkodę pozwanemu 14 września 2016r.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi tytułem odszkodowania kwotę 6860,20 zł. Następnie powód wytoczył przeciwko pozwanemu przed tutejszym Sądem powództwo o dopłatę z tytułu odszkodowania domagając się kwoty 10500 zł. Sprawa zarejestrowana została pod sygn. I C 3269/16. W toku procesu pozwany uznał żądanie powoda i wypłacił mu dochodzoną kwotę.

(okoliczność bezsporna, ponadto: kalkulacja k. 15 – 19, 20 – 21, pismo k. 45, potwierdzenie przelewu k. 46, protokół k. 47, raport k. 48, kosztorys k. 49 – 50)

Koszt naprawy pojazdu powoda pozwalającej przywrócić pojazd do stanu sprzed wypadku wynosił 24543,14 zł brutto (19953,77 zł netto), przy zastosowaniu uśrednionej stawki za roboczo-godzinę w wysokości 130 zł netto dla prac blacharsko-lakierniczych oraz cen części zamiennych, oryginalnych. Tak przeprowadzona naprawa nie spowoduje wzrostu wartości pojazdu. Zastąpienie części producenta pojazdu innymi może wpłynąć na ich parametry użytkowo – rynkowe i powodować obniżenie wartości rynkowej pojazdu.

(dowód: opinia biegłego P. A. k. 65 - 73, opinia uzupełniająca k. 114 - 120).

Dokonując rozstrzygnięcia w sprawie Sąd oparł się na dokumentach znajdujących się aktach przedmiotowej sprawy, a także aktach szkody pozwanego, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała.

Przy ustalaniu wysokości kosztów naprawy uszkodzeń pojazdu powoda powstałych wskutek wypadku z 11 września 2016 r., Sąd wykorzystał opinię biegłego sądowego P. A.. Biegły sporządził opinię zgodnie z zakreśloną tezą dowodową, posługując się powszechnie uznawaną metodą i programem kosztorysowym. Opinia biegłego była jasna, logiczna i spójna, oraz odpowiadała na zasadnicze kwestie wymagające wiadomości specjalnych. Zarówno opinia zasadnicza, jak i opinia uzupełniająca zostały w sposób przekonywający uzasadnione i nie zostały zakwestionowane przez strony żadnym zarzutem, który mógłby wywołać uzasadnione wątpliwości co wniosków zawartych w opinii. W związku z powyższym Sąd w całości podzielił wnioski zawarte w opiniach biegłego.

Co do możliwości dokonania naprawy pojazdu powoda z użyciem części nowych oznaczonych klasą jakości (...) biegły wskazał, iż brak jest możliwości oszacowania, czy do modelu pojazdu powoda, w okresie likwidacji szkody na pojeździe, oferowano inne elementy - poza reflektorami – o jakości określonej przez dostawców symbolem (...). Po sprawdzeniu okazało się jednak, że nawet reflektory nie mogły być zastosowane w pojeździe powoda. Wyjaśnienia biegłego dotyczące braku podstaw do zastosowania przy wycenie innych części aniżeli oryginalne były uzasadnione.

Jednocześnie biegły wskazał, iż zastąpienie części producenta pojazdu innymi może wpłynąć na ich parametry użytkowo – rynkowe i powodować obniżenie wartości rynkowej pojazdu skutkujące koniecznością zastosowania korekty. Podkreślić trzeba, że odpisy uzupełniającej zostały doręczone pełnomocnikom stron i żaden z nich nie stawiał się na rozprawę i nie zakwestionował opinii. W tych okolicznościach uznać należało, że uzupełniająca opinia przekonała strony co do prawidłowości dokonanych ustaleń.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda w jego ostatecznym kształcie należało uwzględnić w całości.

Na wstępie wskazać należy, że nie była sporna sama zasada odpowiedzialności pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W.. Pozwany nie kwestionował, że na podstawie zawartej ze sprawcą szkody umowy w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej odpowiada on za następstwa wypadku z 11 września 2016 r., w wyniku, którego uszkodzeniu uległ pojazd należący do powoda. Pozwany kwestionował jedynie wysokość dochodzonego pozwem odszkodowania wskazując na uprzednią wypłatę z tego tytułu kwoty 17360,20 zł.

Tym samym stwierdzić należy, że podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowił przepis 415 kc w zw. z art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej – zgodnie z art. 822 § 4 k.c. – może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. W ubezpieczeniach majątkowych świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art.805 § 2 pkt 1 k.c.). Działanie sprawcy szkody, jaka wystąpiła w samochodzie należącym do powoda, należało ocenić w świetle przepisu art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. Z kolei odpowiedzialność ubezpieczyciela, o której mowa w art. 39 i 40 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz 1152, z późn. zm.) stanowi pochodną odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody, przy czym obejmuje ona zarówno odpowiedzialność za własny, jak i cudzy czyn. W myśl art. 34 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych

przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie z art. 35 ww. ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W świetle cytowanych przepisów Sąd stwierdził, że pozwany, ponosząc odpowiedzialność wobec powoda zobowiązany był do pełnego pokrycia wyrządzonej szkody, co wynika z treści art. 361 k.c. Naprawienie szkody polegającej na uszkodzeniu pojazdu mechanicznego następuje poprzez zapłatę stosownej kwoty, niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, a jeżeli pojazd uległ zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje się do naprawy, albo gdy koszt naprawy samochodu jest wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku (zob. wyrok SN z 1 września 1970 r., II CR 371/70, OSNCP 1971, nr 5, poz. 93, wyrok SN wyrok z 20 kwietnia 1971 r., II CR 475/70, OSPiKA 1971, nr 12, poz. 231).

Wskazać należy, iż pozwany podnosił, że naprawa pojazdu z wykorzystaniem części zamiennych oryginalnych, lecz nie sygnowanych logo producenta (Q) lub części nie pochodzących od producenta pojazdu, lecz mających porównywalną jakość (P, PJ, PT) będzie umożliwiała przywrócenie pojazdu do stanu technicznego sprzed szkody, zarówno pod względem sprawności technicznej, jak i estetycznej. Twierdzeń tych jednak nie sposób podzielić, albowiem analiza przeprowadzona przez biegłego wykazała, iż obecnie nie sposób stwierdzić, czy w chwili likwidowania szkody do modelu pojazdu powoda dostępne były części o jakości (...). Jednocześnie biegły wskazał, iż zastąpienie części producenta pojazdu innymi może wpłynąć na ich parametry użytkowo – rynkowe i powodować obniżenie wartości rynkowej pojazdu skutkujące koniecznością zastosowania korekty.

Mając na uwadze przedstawione powyżej rozważania, Sąd podzielając w pełni wnioski płynące z opinii biegłego ustalił, że koszty naprawy pojazdu powoda wyniosły 24543,14 zł brutto (19953,77 zł netto). Jako że dotychczas pozwany wypłacił powodowi kwotę 17360,20 zł niezlikwidowana dotychczas szkoda wynosi 7632,94 zł.

Tym samym na rzecz powoda należało zasądzić wskazaną wyżej kwotę tytułem odszkodowania.

Mając zatem na uwadze powyższe, na zasadzie art. 805 k.c. i nast. oraz na podstawie art. 481 k.c. orzeczono jak w pkt I wyroku.

Zgodnie z art. 817 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (§ 1). Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, jednakże bezsporna część świadczenia ubezpieczyciel winien wypłacić w terminie 30-stodniowym (§ 2). Stosownie zaś do treści przepisu art. 481. § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając na uwadze powyższe przepisy oraz fakt zgłoszenia szkody 14 września 2016r., o odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu zasądzając je od dnia 15 października 2016r. do dnia zapłaty.

O kosztach orzeczono w oparciu o art.98 § 1 i 3 k.p.c. Powód poniósł koszty opłaty od pozwu (80 zł), koszty ustanowienia pełnomocnika (900 zł), koszt opłaty od pełnomocnictwa (17 zł) oraz uiścił zaliczkę na wynagrodzenie biegłego (400 zł), co daje w sumie kwotę 1397 zł.

W oparciu o art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (DzU.2010.90.594 j.t.) w zw. z art. 98§ 1 i 3 kpc w pkt III wyroku orzeczono o obowiązku zwrotu tymczasowo

poniesionych przez Skarb Państwa kosztów nieuiszczonego wynagrodzenia biegłego. Uiszczone przez strony zaliczki nie pozwoliły na pokrycie całego wynagrodzenia, wobec czego kwotę 621,25 zł wypłacono ze Skarbu Państwa. W konsekwencji w pkt III wyroku nakazano ściąganie ww. sumy od pozwanego.

SSR Tomasz Bulkowski

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi pozwanego,
3. akta z apelacją lub za 14 dni od z.p.o.